

13. SREČANJE "MLADI ZA NAPREDEK MARIBORA"

OBSEG NALOGE:

Naloga je napisana na 35 straneh

Med tekst je vključenih 13 fotografij.

KULTURA IN LJUBITELJSKO IGRANJE V LOVRENCU OD 1925 DO 1951 LETA

Na vpogled imamo originalne zapise iger in note za glasbeno prisojbo iger.

AVTORJI:

Mihela ŽVIKART	5. b razred
Maja HREN	5. b razred
Barbara KOVAČEC	5. a razred
Živa OSOVNIKAR	6. b razred
Jana BENKO	7. b razred

**OSNOVNA ŠOLA
LOVRENC NA POHORJU
Šolska ulica 6, LOVRENC NA POHORJU**

**MENTORICA:
Sonja WOLFGRUBER**

Lovrenc na Pohorju, april 1996

DL 93/94 KULTURA

O 5.7.1996/2091

LN=36889

KAZALO

OBSEG NALOGE:

OBSEG NALOGE KAZALO

Naloga je napisana na 35 straneh.

Med tekst je vključenih 13 fotografij.

Priloga obsega 7 strani.

Na vpogled imamo originalne zapise iger in note za glasbeno priredbo iger.

1. UVOD	stran 2
II. NAMEN IN CILJ	stran 3
IV. VSEBINA	stran 4
2. OBDOBJE OKOLI LETA 1925	stran 5
2.1. PRIPRAVE NA IGRE	stran 6
2.1.1. PRVE IGRE	stran 7
3. OBDOBJE OD LETA 1925 DO 1941	stran 7
3.1. DRUŠTVENI DOM	stran 10, 11
3.2. UPRIZORJENE IGRE V TEM ČASU IN IGRALCI	stran 12
3.3. PRIJETNI SPOMINI IGRALCEV V OBDOBJU DO VOJNE	stran 13
4. OBDOBJE MED VOJNO (v letih od 1941 do 1945)	stran 14, 15, 16
5. OBDOBJE PO VOJNI (od 1945 do 1951)	stran 16, 17
5.1. PRIPRAVE NA IGRE	stran od 17 do 23
5.2. UPRIZORJENE IGRE IN IGRALCI	stran od 23 do 26
5.3. SPOMINI IGRALCEV	stran 27
V. DISKUSIJA	stran 28
VI. LITERATURA	stran 28, 29
VII. ZAHVALA	stran 29, 30, 30 a, 31
	stran 31, 32
	stran 33
	stran 34
	stran 35

KAZALO

OBSEG NALOGE	stran 2
KAZALO	stran 3
I. POVZETEK NALOGE	stran 4
II. NAMEN IN CILJI	stran 5
III. NAČINI ZA DOSEGANJE CILJEV	stran 6
IV. VSEBINA	stran 7
1. UVOD	stran 7
1.1. SUBJEKTI RAZISKAVE	stran 8, 9
2. OBDOBJE OKOLI LETA 1925	stran 10, 11
2.1. PRIPRAVE NA IGRE	stran 12
2.1.1. PRVE IGRE	stran 13
3. OBDOBJE OD LETA 1925 DO 1941	stran 14, 15, 16
3.1. DRUŠTVENI DOM	stran 16, 17
3.2. UPRIZORJENE IGRE V TEM ČASU IN IGRALCI	stran od 17 do 23
3.3. PRIJETNI SPOMINI IGRALCEV V OBDOBJU DO VOJNE	stran od 23 do 26
4. OBDOBJE MED VOJNO (v letih od 1941 do 1945)	stran 27
5. OBDOBJE PO VOJNI (od 1945 do 1951)	stran 28
5.1. PRIPRAVE NA IGRE	stran 28, 29
5.2. UPRIZORJENE IGRE IN IGRALCI	stran 29, 30, 30 a, 31
5.3. SPOMINI IGRALCEV	stran 31, 32
V. DISKUSIJA	stran 33
VI. LITERATURA	stran 34
VII. ZAHVALA	stran 35

I. POVZETEK NALOGE

Z raziskovalno nalogo smo želeli obuditi spomin na čase, ko je v Lovrencu aktivno delovala skupina ljudi, ki je veliko pripomogla k dvigu ravni kulture v Lovrencu. Z uprizarjanjem številnih iger so ti ljudje popestrili takratno življenje krajanov Lovrenca. Ker je bila ta igralska dejavnost takrat velikega pomena za naš kraj in je o njej zelo malo zapisanega, smo se odločili, da obiščemo še živeče krajanke, ki so takrat sodelovali v igrah, z njimi opravimo razgovore in vse povedano strnemo v tej raziskovalni nalogi. Na podlagi opravljenih razgovorov smo skušali čimpodrobneje slediti dogodkom in zapisati čimveč o takratnem kulturnem življenju v našem kraju.

Dobili smo podatke o krajanih, ki so v letih od 1925 do 1951 veliko pripomogli k bogatemu kulturnemu življenju v kraju. Zbrane podatke smo razvrstili na skupini danes živečih krajanov in že pokojnih.

Po obiskih še živečih smo zbrane podatke in gradiva skušali sestaviti v celoto po dogajanjih, v posameznih obdobjih.

Zbrana gradiva oz. fotokopije so priloga k raziskovalni nalogi.

II. NAMEN IN CILJI

Raziskovalci smo si zadali nalogo, da najprej o dejavnostih na področju kulture v takratnem času, poiščemo v obstoječi literaturi, ki nam je na razpolago. Ker pa smo o tem našli zapisanega zelo malo, smo se odločili, da se lotimo dela na terenu. Želeli smo obiskati še živeče krajane, ki bi nam vedeli povedati kaj o kulturni dejavnosti v takratnem času. To je bil cilj, ki smo si ga zastavili bolj obširno.

Naš ožji cilj pa je bil, da bi na podlagi razgovorov s temi ljudmi prišli do podatkov, na kakšen način so takrat ljudje poskrbeli za razvedrilo ljudi. Želeli smo izvedeti in zapisati kolikor je mogoče o takratni igralski dejavnosti v Lovrencu.

IV. VSEBINA NALOGE

III. NAČINI ZA DOSEGANJE CILJEV

I. UVOD

Pogledali smo župnijsko in šolsko kroniko ter knjigo Lovrenc na Pohorju skozi stoletja (1091 - 1991). Ker smo zasledili v tej literaturi bolj malo podatkov o tedanjem ljubiteljskem igranju, smo se odločili, da zberemo podatke na terenu, neposredno od krajanov - nekdanjih igralcev.

Našega raziskovalnega dela smo se lotili tako, da smo najprej pobrskali po obstoječi literaturi. Pri naših starših in starih starših smo poizvedeli za ljudi, ki so takrat bili aktivni na kulturnem področju in ožje zastavljeno, v igralskih skupinah.

Na podlagi opravljenih razgovorov naših starših krajanov, smo njihove obiskali smo te krajanke, z njimi opravili razgovore in si zapisali njihove spomine na sodelovanje v igralskih skupinah. Njihova zanimiva pripovedovanja na preteklost želimo strniti v raziskovalni nalogi, ki bo s tako zapisanimi spomini, ostala bogata kulturna dediščina še za naše prihodnje rodove.

IV. VSEBINA NALOGE

1. UVOD

Raziskovalno nalogo smo pričeli pisati podrobneje z dogodki iz leta 1925. Tako daleč nazaj namreč segajo spomini krajanov Lovrenca, ki so danes še med nami in so bili z nami pripravljeni obuditi spomine na tedanje težko življenje, ki pa so si ga ljudje znali polepšati z nastopi v igralskih skupinah. Tedaj ni bilo radia, televizije in drugih medijev, pa so ljudje kljub temu znali poskrbeti za zabavo in razvedrilo. Kljub težkemu podeželjskemu življenju so si vzeli čas za kulturo in kulturno življenje.

Na podlagi opravljenih razgovorov naših starejših krajanov, smo njihova pripovedovanja skušali sestaviti v zaporedju, kot so se dogajali v letih od 1925 do 1951. V tem obdobju so bile namreč igralske skupine zelo dejavne, saj so priredile številne igre, ki so ob različnih priložnostih popestrile utečeni ritem življenja v kraju.

b) Starejša generacija - aktivni tik pred in po II. svet. vojni

- Drago BREZOVNIK
- Ivan BEDENIK
- Štefan ŠIKER
- Marica LOVŠE
- Feliks MAVRIČ
- Miciška KOGELNIK - MEKINA
- Vikica GUCMANDI

Vsi imenovani krajanji so danes stari od 70 do 91 let.

1.1. SUBJEKTI RAZISKAVE

Objaviti želimo imena tistih krajanov, ki so kakorkoli sodelovali v igralskih skupinah. Kot smo uspeli zbrati podatke, smo jih razvrstili v tri skupine.

A. Kot prve bi radi omenili tiste, danes še živeče, ki so pripomogli k temu, da je ta raziskovalna naloga lahko nastala.

a) Starejša generacija - aktivni med obema vojnama

- Franc KRANER
- Franc LADINEK
- Maks OSVALD
- Emilija ARL
- Pepca PODLESNIK
- Rupert ARIH
- Štefka BRUNČKO

b) Starejša generacija - aktivni tik pred in po II. svet. vojni

- Drago BREZOVNIK
- Ivan BEDENIK
- Štefan ŠIKER
- Marica LOVŠE
- Feliks MAVRIČ
- Micika KOGELNIK - MEKINA
- Vikica GUCMANDL

Vsi imenovani krajanji so danes stari od 70 do 91 let.

B. Umrli krajani, ki so sodelovali v igralskih skupinah

- Josip PETRUN
- Janez OBLAK
- Pepca KRANER
- Adolf PAJTLER
- Pepca KOSJEK
- Štefan PUŠNJAK
- Peter JODL
- Feliks JODL
- Ida HARTMAN
- Marija STRDIN
- Rozika BEIGOT
- Maks WOLFGRUBER
- Vojko LOVŠE
- Julčka KRANER

C. Padli v II. svetovni vojni

- Oti PAJTLER
- Adi STAPAJNIK
- Jože KONEC
- Stanko ŠIKER

Za slednje, ki smo jih navedli kot umrle, smo izvedeli iz pripovedovanja še živečih nekdanjih igralcev.

Društvo ORFL v Lovrencu je ustanovila Mariborska zveza ORLOV. V društvu, katere je šlo približno 25 članov, sta bila med prvimi g. Franc KRANER in g. Franc LADINEK, ki sta še danes med nami. Telovadno društvo se je sestajalo na šolskem dvorišču, ob slabem vremenu pa v šolski telovadnici.

2. OBDOBJE OKOLI LETA 1925

Ugotovili smo, da je podeželjsko, po večini kmečko, prebivalstvo v Lovrencu bilo takrat zelo pobožno. Zato je v kraju imel velik vpliv župnik. Od leta 1921 do 1925 je službo župnika v Sv. Lovrencu opravljal g. Viktor PREGLEJ. Ta si je leta 1925 "z morilskim orožjem, v duševni zmedenosti, sam pretrgal nit svojega življenja".

Župnija je takrat preživljala veliko gospodarsko krizo. Zanj se je takrat v veliki meri zavzemal provizor župnije g. Anton SOMREK. Še istega leta je prišel v Sv. Lovrenc župnikovat g. Janez OBLAK, ki je župnijo zopet postavil na noge.

* "V zvezi s prihodom in nastopom župnika Janeza OBLAKA se je župnija razdelila na dva tabora. V prvem je bila večina narodno zavednega kmečkega prebivalstva, v drugem pa manjšina zagrizene tržke nemškutarije".

Prvi tabor je bil posvetni - klerikalni, imenovali so se **ORLI**. Drugi pa je bil bolj političnega značaja in so se imenovali **SOKOLI**.

Pobudnik prvih je bil g. Anton SOMREK, kasneje pa župnik Janez OBLAK. Oboji so imeli znotraj svojega tabora zelo močno aktivno telovadno društvo.

Po medsebojnem dogovoru so oboji uporabljali šolsko dvorišče in telovadna orodja iz šolske telovadnice, ki je bila takrat v šolskem poslopju, v kletnih prostorih. Med sabo so imeli usklajen čas telovadbe in vsak svojo pogodbo s šolo za uporabo teh prostorov (vse brezplačno).

Društvo OREL v Lovrencu je ustanovila Mariborska zveza ORLOV.

V društvu, katero je štelo približno 25 članov, sta bila med prvimi g. Franc KRANER in g. Franc LADINEK, ki sta še danes med nami. Telovadno društvo se je sestajalo na šolskem dvorišču, ob slabem vremenu pa v šolski telovadnici.

* "Prejeto iz knjige Lovrenc na Pohorju skozi stoletja (1091-1991) na straneh 115 in 116."

V središču Lovrenca - pri Kodru so imeli ORLI v najemu dvorano (brezplačno) , kjer so se zbirali. Sodelovanje v igralski skupini je bilo povsem prostovoljno in ljubiteljsko. Vanjo so se vključili ne samo izobraženci, pač pa večino preprostega kmečkega prebivalstva , ki je imelo veselje do igranja. Veliko, precej oddaljenih okoliških kmetov, je bilo vključenih v igre. Ti so prostovoljno z veseljem, čeprav po napornih vsakodnevnih kmečkih opravilih, bili pripravljeni žrtvovati čas tudi za kulturo in igranje v igralskih skupinah. Zato jih je v veliki meri navdušil kaplan Anton SOMREK in župnik Janez OBLAK.

V dvorani pri Kodru so lahko člani ORLA koristili tudi spodnje gostilniške prostore in kuhinjo, za vse potrebe po predstavah. Tudi za čiščenje teh prostorov so poskrbeli člani in članice ORLA sami.

(Po pripovedovanju g. Franca LADINEK in
g. Franca KRANER)

(po pripovedovanju g. Franca LADINEK)

* Dobesedni prepis iz knjige Lovrenc na Pohorju skozi stoletja (1091 -1991)
na straneh 115 in 116

2.1.1. PRVE IGRE

2.1. PRIPRAVE NA IGRE

Pred samimi predstavami je vladala velika napetost, v pričakovanju, ali bo

Prve igre, ki so nastale po 1925 letu je režiral g. Anton SOMREK, župnik Janez OBLAK pa je izbiral in prevajal igre iz tujih jezikov: češčine, ruščine, nemščine, francoščine, ...

Župnik Janez OBLAK je bil vsestransko izobražen na vseh področjih.

Priprave na posamezne igre so potekale precej časa, od tri do štiri mesece. Sestajali so se enkrat tedensko.

V dvorani pri Kodru so imeli svoj, lepo okrašen gledališki oder. Celotna garnitura gledališkega odra, s kolisami, je bila sestavljiva. Za posamezne igre so jo postavili v dvorani. Kolise so se med predstavo menjavale.

Generalka je morala izgledati tako, kot kasneje sama predstava. Nastopajoči v igrah, se v takratnem času niso imeli za gledališke igralce, pač pa je bila to dramska skupina.

Iz Mariborskega ljudskega odra je večkrat prišel kdo na vaje, da je igralcem svetoval v njihovih zaključnih izvajanjih.

“Cote” (oblačila) so si izposojali iz Mariborskega gledališča. Kolikor pa je bilo mogoče so obleko in obutev skombinirali iz domačih oblačil ali pa si jih izdelali sami, ali jih dali šivati pri domačih šiviljah v kraju.

(po pripovedovanju g. Franca LADINEK)

2.1.1. PRVE IGRE LETA 1925 DO 1941

Pred samimi predstavami je vladala velika napetost, v pričakovanju, ali bo igra uspela ali ne. Vse igre so uspeli izvrstno odigrati. Po igrah so vsi igralci **“živali na lovorikah”**! S tem izrazom je g. OBLAK vedno, na koncu predstav, pohvalil nastopajoče.

Po predstavah so si v spodnjih gostinskih prostorih skuhali čaj in se posladkali z domačim pecivom. Zadovoljili so se s to skromno pogostitvijo, saj jim je bilo glavno to, da so predstave uspele in da so navdušili občinstvo.

Igralci so igrali v igrah predvsem ljubiteljsko, brez kakršnegakoli honorarja. V zadovoljstvo jim je bilo to, da so pritegnili, razvedrili in navdušili vedno številno domače občinstvo.

Del igralske skupine je bil tudi **tamburaški zbor**, ki je spremljal pevski zbor. Tamburaški zbor je takrat vodil g. Josip PETRUN.

Imeli so tudi svojega prišepetovalca (soflerja). To je bila ga. Rozika BEIGOT, ki je sledila igri in pomagala igralcem.

(po pripovedovanju g. Franca LADINEK)

3. OBDOBJE OD LETA 1925 DO 1941

Leta 1925 so pričeli z gradnjo doma društva OREL - **Društveni dom** (kot so ga takrat poimenovali). Začel ga je graditi kaplan Janez RANČIGAJ, ki je bil predsednik gradbenega odbora.

Člani in članice društva OREL so sami s pomočjo krajanov gradili ta dom in tudi pomagali plačevati material. Vso delo pri gradnji so opravljali prostovoljno, seveda vse brezplačno. Družila jih je skupna sloga in moč, saj so si želeli, da bi kmalu lahko prirejali igre v svojih društvenih prostorih.

Leta 1928 jim je uspelo postaviti stavbo pod streho. Potrebno jo je bilo opremiti še znotraj. To opremo je pomagala kupiti takratna Kmečka hranilnica in posojilnica.

Leta 1930 je bil Društveni dom dokončno opremljen. Vsi krajanje so bili veseli, da bodo odslej lahko člani igrske skupine nastopali v svojem Društvenem domu.

Tudi bolj politični tabor, pod imenom SOKOLI, ki so bili prav tako Istega leta je prišel v Sv. Lovrenc na Pohorju službovat učitelj Josip PETRUN, ki je bil tudi zunaj šole vsestransko dejaven. Kasneje je postal upravitelj šole.

Bil je v odboru Zveze ORLOV v Mariboru in je tamkajšnje izkušnje prenesel v naš kraj.

Takrat se je šola zelo odprla krajanom, predvsem z bogato kulturno dejavnostjo. Med takrat dejavnima društvoma ORLOV in SOKOLOV se je razvilo zelo intenzivno in kvalitetno medsebojno tekmovanje. Učiteljstvo je sodelovalo v enem ali v drugem društvu, po osebni opredelitvi.

V župnijski kroniki je zapisano, da je g. Josip PETRUN veliko naredil tudi za kulturo v kraju, saj je bil tudi dramaturg. Že pred prihodom v naš kraj je bil versko opredeljen, zato je bil na strani društva OREL. Znotraj tabora ORLOV je v Lovrencu nadaljeval delo s skupino mladih igralcev in igralk. Gospod PETRUN je bil režiser mnogih iger, ki so bile predstavljene v Društvenem domu.

Gospod Edvard BRELIH je skupaj s svojo ženo Urško stanoval v Vse vaje in generalke so lahko od 1930 l. imeli člani ORLA v Društvenem domu. Člani skupine ORLOV so imeli sestanke, na katerih so se dogovorili, katere igre bi uprizorili. Ko pa so se odločili za določeno igro, jim je g. Janez OBLAK tekst prevedel, saj so bili teksti večinoma zapisani v tujih jezikih.

Gospod Josip PETRUN je večini iger opravil režijo. Nato so se dogovorili in razdelili vloge v posamezni igri. Ko so se igralci naučili vloge na pamet, so pričeli z vajami. Tamburaški zbor, ki je igral v igrah je štel 8 do 10 ljudi. Vadili so pod vodstvom g. Josipa PETRUNA. Igrali so pred začetkom predstav, da so občinstvu skrajšali čas do pričetka igre.

Na samem odru - na začetnem delu, tik pred občinstvom so imeli polkrožno, kroglo "prišepčevalno orodje". Tam je bila med predstavo občinstva slišna prišepčevalka.

(po pripovedovanju g. Draga BREZOVNIK)

Tudi razvedljava je bila mogoče potrebna pri predstavah. Zanj je vedno skrbel g. Rupert ARH, s pomočjo g. Edvarda BRELIHA.

Tudi bolj politični tabor, pod imenom SOKOLI, ki so bili prav tako telovadno zelo aktivni, so priredili nekaj iger. Te igre so uprizorili v dvorani gostinskega objekta Jelen.

(po pripovedovanju ge. Štefke BRUNČKO,
katere pokojni mož, je bil član SOKOLOV)

Žal pa nismo uspeli zbrati več podatkov ali fotografij v zvezi z delovanjem skupine SOKOLOV.

3.1. DRUŠTVENI DOM

V Društvenem domu je bila pod odrom mizarska delavnica, v kateri je delal g. Edvard BRELIH. Izdelal je tri različne scene za igre: sobo, gozd in del narave. Te scene so bile sestavljive, tako da so jih lahko med predstavo menjavali., glede na tekst v posamezni igri.

Gospod Edvard BRELIH je skupaj s svojo ženo Urško stanoval v Društvenem domu . Bila sta upravitelja - hišnika Društvenega doma. Žena Urška je bila šivilja in je veliko pomagala pri šivanju ali popravljanju kostumov in domačih oblačil.

V teh prosotorih so se igralci tudi pripravljali na igre: oblačili, šminkali (maskirali), frizirali, ...

(po pripovedovanju g. Franca LADINEK in
ge. Štefke BRUNČKO)

Na samem odru - na začetnem delu, tik pred občinstvom so imeli polkrožno, leseno "prišepetovalno omaro". Tam je bila med predstavo občinstvu skrita prišepetovalka.

Tudi razsvetljava je bila nujno potrebna pri predstavah. Zanj je vedno skrbel g. Rupert ARIH., s pomočjo g. Edvarda BRELIHA.

Vsi ti ljudje so bili nepogrešljivi pri predstavah. Skupno z njimi in še mnogimi, že umrlimi, so prostovoljno, brez prisile, v medsebojnem sodelovanju, priredili čudovite predstave, katerih se radi spominjajo naši starši in stari starši.

3.2. UPRIZORJENE IGRE V TEM ČASU IN IGRALCI

V letih od 1925 do 1928 je g. Franc LADINEK sodeloval v naslednjih igrah:

- Kristusovo trpljenje
- Revček Andrejček
- Podrti križ pri Hrastovcu
- Lumpaciagabund (slov. Trije ptički)
- Županova Micka

Naslednje fotografije so iz teh iger:

KRISTUSOVO TRPLJENJE

PODRTI KRIŽ PRI HRASTOVCU

REVČEK ANDREJČEK

Vse te igre so bile uprizorjene PODRTI KRIŽ PRI HRASTOVCU

LUMPACIAGABUND (TRIJE PTIČKI)

ŽUPANOVA MICKA

Vse te igre so bile uprizorjene že v Društvenem domu

Gospod Franc KRANER se spominja sodelovanja v igri o borbah (natančnega naslova se ne spominja) in Miklova Zala, ki sta bili uprizorjeni še pred II. svetovno vojno.

Pri igrah pa je sodeloval tudi kasneje, po vojni.

Naslednji fotografiji sta iz teh dveh iger:

IGRA O BORBAH

Sodelovala je v naslednjih igrah:

MIKLOVA ZALA

Gospa Emilija ARL je bila včlanjena v Dekliško bralno društvo in je sodelovala pri igrah v letih od 1935 do 1938. Spominja se svojih vlog v igrah :

- Jeftejeva hči
- Imelda
- Pasijon
- Ubogi obrtniki
- Mlada dekleta

Gospa Štefka BRUNČKO se spominja, da so v posamezni sezoni (nekje od oktobra do aprila) naštudirali dve do tri igre. Med poletnim časom so z delom v igralskih skupinah prenehali, zaradi dela na kmetijah. Igre so uprizorili ob različnih priložnostih, npr. okrog Miklavža, nato eno veselo igro pred pustnim časom in zadnjo v sezoni okoli Velike noči. Vmes pa so potekale priprave za posamezno predstavo.

V igrah je sodelovala v letih od 1933 do 1941.

Sodelovala je v naslednjih igrah:

- Quovo vadis domine (slov. Kam greš gospod)
- Črna žena
- Svetišče gori
- Teta iz Amerike
- Miklavž in Parkelj gresta v svate
- Kovačeva nevesta
- Jeftejeva hči

Naslednje fotografije so iz teh iger:

MIKLAVŽ IN PARKELJ GRESTA V SVATE

QUOVO VADIS DOMINE

V igrah je sodelovala v letih od 1938 do 1941.

Gospod Drago BREZOVNIK nam je pripovedoval o svojih vlogah v naslednjih igrah:

- Slehernik
- Županova Micka
- Pasijon
- Cefizelj
- Križev pot

Povedal nam je, da sta igri Pasijon in Križev pot bolj posvetni, zato so jih uprizarjali v času okrog Božiča in Velike noči.

Najraje je igral divjega lovca v igri Cefizelj. To sta bolj šaljivi igri. Ugotovili smo, da je g. BREZOVNIK bolj šaljive narave in rad "poka hece", zato mu je bila vloga v tej igri pisana na dušo.

Med samo igro je moral biti igralec tudi iznajdljiv, da se je znašel v situaciji, če je pozabil kakšen del teksta ali se je zmotil. V taki situaciji si je moral na hitro izmisliti kaj svojega, da se to ni preveč opazilo.

Med igralsko dejavnimi sezonami so člani in članice ORLA nastopali s petjem, deklamacijami in telovadnimi vajami na prostem.

3.3. PRIJETNI SPOMINI IGRALCEV V OBDOBJU DO VOJNE

"Imel sem veliko veselje, da sem lahko sodeloval v igrah, saj takrat mladi nismo imeli drugega razvedrila. Nastopal sem v igrah, kjer so rabili več ljudi. Nisem igral glavnih vlog, a vse vloge so meni osebno veliko pomenile in sem jim jemal zelo resno - z odgovornostjo. Rad sem šel med ljudi, ko sem bil še mlad.

Leta 1928 sem odšel k vojakom in s tem prekinil sodelovanje v igrah," nam je pripovedoval g. **Franč LADINEK**.

“Najbolj všeč mi je bila igra o borbah. Ta igra je bila prevedena iz francoščine.

Z velikim veseljem sem sodeloval v igrah, ker me je igranje zanimalo. Veliko vlog sem se moral naučiti na pamet. Večkrat sem igral tudi skupaj z mojo pokojno ženo Julčko, “, nam je pripovedoval g. **Franč KRANER**.

“Z velikim veseljem se spominjam vseh iger v katerih sem nastopala. Vsaka zase mi veliko pomeni. Igrala sem zahtevne vloge, za katere sem se morala naučiti veliko teksta, a mi ni bilo težko.

Članice ORLA smo imele enotne obleke, katerih se še zelo dobro spominjam. Nosili smo jih z velikim ponosom. Z njimi smo izkazovali pripadnost društvu.

ČLANICE DRUŠTVA OREL Z GOSPO PETRUN

DRUŠTVO OREL

Vsako nedeljo popoldan smo se članice ORLA zbrale v društvenem domu in imele redno telovadbo.

Večkrat smo sodelovale na Akademiji, to je bila telovadna prireditev, na kateri smo pokazali vse svoje telovadne spretnosti.

Po igrah smo si igralci sami pripravili malo zakusko ali celo družaben ples. Z igranjem sem pričela že kot šolarka.

Če bi imela možnost bi bila še danes pripravljena odigrati v kakšni igri", nam je povedala **gospa Štefka BRUNČKO**.

"Z veseljem sem se odločila za sodelovanje v igralski skupini. Rabili so me in sem se jim pridružila, a mi nikoli ni bilo žal. Lušno je bilo v tistih časih", nam je povedala **gospa Emilija ARL**.

“Člani ORLA - kasneje fantovski odsek smo imeli svoje uniforme. Te nam je zašila ga. PUŠNJAK in g. KRANER.

Pred igro smo si pripravili malico in kakšno vino, za zakusko po odigrani igri. . Če je imel kdo tremo, je tudi tik pred igro lahko popil kake pol kupice vina.

Med samo predstavo je moral biti igralec zelo iznajdliv, če se je zmotil pri igranju. Tudi sam se spominjam dogodka iz igre Županova Micka. Na oder bi moral priti s svinčnikom. Ker pa sem ga pozabil, mi je takoj šinilo v glavo in sem rekel: Jerica, Jerica prinesi mi svinčnik! Jerica je opazila, da sem ga pozabil, zato je brez obotavljanja takoj prinesla na oder velik svinčnik. Gledalci niso ničesar opazili, saj so mislili, da je tako zrežirano.

Najraje pa sem igral vlogo divjega lovca, v igri Cefizelj. Kot divji lovec sem uplenil zajca in ga prinesel domov. Orožniki so mi prišli na sled in prišli za mano domov. Žena Micka je doma vzela iz zibelke otroka in vanjo položila zajca. Ko so prišli orožniki, je zibala zibelko, kot da je v njej otrok. Tako orožniki niso našli zajca, ki sem ga na črno uplenil”, nam je povedal gospod Drago BREZOVNIK.

V letih od 1928 do 1935 je oblast (ukaz je prišel iz Beograda) prepovedala delovanje vseh prosvetnih društev. Tako so ORLI morali nekaj časa mirovati.

Leta 1935 so se začeli ponovno zbirati in ustanovili dekliški in fantovski odsek. Oba odseka sta nadaljevala z delom nekdanjih ORLOV, le da se niso več tako imenovali.

Tudi ORLOVSKE obleke niso smeli več uporabljati. Za nabavo novih oblačil so člani odsekov poskrbeli sami. Z delom so si zaslužili denar, kupili blago in dali šivati obleke. S temi so nastopali na številnih domačih predstavah ter gostovanjih v drugih slovenskih krajih (Kamnici, Mariboru, Ravnah ...)

(O tem sta nas seznani ga. Emilija ARL in g. Drago BREZOVNIK)

4. OBDODBJE MED VOJNO (v letih od 1941 do 1945)

V času med okupacijo je vsa kulturna in igralska dejavnost zamrla.

* Dne 9. aprila 1941 so Nemci zasedli trg Sv. Lovrenca na Pohorju. Vse tedanje učitelje tukajšnje šole je okupator razrešil službe.

Šolski upravitelj Josip PETRUN je bil zaradi globoke zavednosti v nemškem ujetništvu. Decembra 1. 1942 se je vrnil v Sv. Lovrenc na Pohorju, a je moral takoj zbežati, da ga okupator ne bi zaprl ali interniral. Odšel je na Dunaj, kjer se je posvetil študiju glasbe.

Že maja 1941 je bila v Sv. Lovrencu odprta nemška šola, s povsem novimi učitelji, ki so jih nastanili tukaj Nemci.

Leta 1943 pa se je življenje v Lovrencu že spremenilo. Svetovni dogodki so že dali slutiti poraz nacizma. Učiteljstvo je bilo zbegano.

Po partizanskem napadu na Sv. Lovrenc, avgusta 1944, je naš kraj ostal svoboden do novembra 1944. V tem času je bil v šoli organiziran pouk v slovenskem jeziku. Po tem so Nemci ponovno zasedli Sv. Lovrenc in vztrajali tukaj do aprila 1945.

V kraju je nacizem zapustil za seboj nekaj uničenih stavb. Uničili so tudi vse slovenske knjige; strokovne in leposlovne, prav tako tudi uradne knjige in zapiske.

Prabivalstvo Lovrenca je bilo v času okupacije zelo prizadeto in potrto, ker je bil naš materin jezik zatiran in zasramovan. Z veseljem so pričakali svobodo, maja 1945.

V kraju se je življenje počasi normaliziralo.

“Gospod Josip PETRUN, ki je bil pred vojno upravitelj šole, je bil po letu 1945 zaradi globoke vernosti poniževan. Vrgli so ga iz šole brez utemeljenih razlogov. Ker pa je bil trdnega značaja, ga to ni strlo. Ostal je spoštovan in cenjen pri domačinih in tujcih”.

* Podatki so vzeti iz knjige Lovrenc na Pohorju skozi stoletja, od strani 262 do 268

5. OBDOBJE PO VOJNI (od 1945 do 1951)

Po vojni je g. Josip PETRUN kljub vsem neprijetnim dogodkom še naprej delal za kulturo v kraju.

Zaradi svoje izredne glasbene nadarjenosti je dobil ponudbo za službo v Mariborskem gledališču. Sprejel je to službo in nekaj časa delal v Mariborski operi, kjer je v opernem orkestru igral kontrabas. Kmalu so ga poklicali za ravnatelja glasbene šole v Ravne, kjer je ostal do upokojitve.

Kljub tej službi je veliko delal še v našem kraju.

5.2. UPRIZORJENE IGRE IN IGRALCI

(nam je povedal g. Štefan ŠIKER)

Po vojni je igrilstvo še nekaj časa mirovalo. A kaj hitro so se ljudje ponovno začeli zanimati za igranje. Ljubiteljsko igranje pred vojno je postavilo tako močne temelje, da krajani kljub težkim vojnim časom niso pozabili na to dejavnost. Občinstvo si je močno želelo, da bi igrilstvo ponovno zaživel.

Tako so po nekaj letnem mirovanju ponovno začeli zbirati besedila.

G. PETRUN je tudi takrat režiral igre, ki so jih pripravili.

Leta 1948 sta v Lovrenc na Pohorju prišla učitelja ga. Marica in g. Vojko LOVŠE. G. LOVŠE je kar hitro postal ravnatelj lovrenške osnovne šole in leta 1951 pričel režirati igre.

5.1. PRIPRAVE NA IGRE

Prve predstave v povojnem času so bile predstavljene v bolj osiromašeni dvorani **Kulturnega doma** (nekdanjega Društvenega doma).

Klopi so naredili iz dveh stolov in "štuka" (debelejša lesena deska). Na plakatih pa je bilo napisano: "KOZARCE PRINESITE S SEBOJ".

Vaje za igre so imeli v gasilskem domu, generalke pa v Kulturnem domu. Za posamezno igro so se pripravljali tudi do 6 mesecev. Najprej se je pripravil pevski zbor (mešani ali moški pevski zbor), nato so imeli posamezni igralci solistične vaje pri g. PETRUNU. Solisti so se morali obvezno opevati. Povdarek je dajal na pravilno dihanje pri petju.

Gospod Štefan ŠIKER je sodeloval že leta 1937 v igri QUOVO VADIS. V igrah so uporabljali domače obleke, si jih izdelovali sami, veliko pa so si jih izposojali iz gledališča v Mariboru.

Imeli so svojo prišepetovalko, učiteljico Vikico GUCMANDL.

Za glasbo je skrbel g. Josip PETRUN, za razsvetljavo pa g. Rupert ARIH.

- Planinska roža (ki je bila uprizorjena 15 krat, 8 krat doma, 2 krat v Vuhredu, 2 krat v Lenartu, 2 krat v Hočah in 1 krat v Rušah)

(po pripovedovanju g. Štefana ŠIKER)

5. 2. UPRIZORJENE IGRE IN IGRALCI

Gospod Feliks MAURIČ je prišel v Lovrenc 1949 leta. Igralsko delo mu je bilo dobro znano, saj je že od 1928 leta dalje sodeloval v igrah.

V igralski skupini v Lovrencu je igral v naslednjih igrah:

- Kovačev študent - spevoigra
- Planinska roža - opereta
- Vasovalci - spevoigra
- Razvalina življenja

KOVAČEV ŠTUDENT

Pesmi iz operete "Planinska roža".

Gospod Štefan ŠIKER je sodeloval že leta 1937 v igri QUOVO VADIS DOMINE.

Po vojni pa je igral v naslednjih igrah:

- Kovačev študent
- Planinska roža (ki je bila uprizorjena 15 krat: 8 krat doma, 2 krat v Vuhredu, 2 krat v Lenartu, 2 krat v Hočah in 1 krat v Rušah)

Opereto Planinska roža je režiral g. Vojko LOVŠE, glasbeno in pevsko pa jo je pripravil g. Josip PETRUN.

Gospod LOVŠE je režiral tudi igre Sneguljčica, Našo kri (g. Finžgarja) in Verigo.

V opereti Planinska roža, ki je bila prvič uprizorjena leta 1951, so nastopali solisti:

- Marica LOVŠE
- Štefan ŠIKER
- Franc KLAMFER
- Roman MAUČNIK
- Feliks MAURIČ

ostali nastopajoči:

- Peter JODL
- Feliks JODL
- Ida HARTMAN
- Štefan PUŠNJAK
- Karl PODLESNIK
- Maks WOLFGRUBER

in mešani zbor.

Klavirska spremljava ga. KOTNIK.

Pesmi iz operete "Planinska roža".

1.

Planinska roža, najlepši cvet,
planinska roža, vseh cvetov cvet,
domovje tvoje, planinski kraj,
domovje tvoje, tu tvoj je raj.

Planinska roža, ti kras planin,
planinska roža, ti cvet sinjin,
samo za tebe srce gori,
planinska roža, ljubezen si ti.

2.

Ko odhaja fant k vojakom,
vabi trombe glas,
mora še slovo jemati
in gre h dekletu v vas.
On poljublja in objema,
ona mu pa da,
šopek cvetja, rožmarin,
da ga imel bo za spomin.

Bil nekoč je muzikant,
trobento je igral,
vsako noč drugod je bil,
podnevi je pa spal.
Mine leto dni in muzikant.
ni bil več sam,
mlada godba je prišla,
vsi so peli trarara.

3.

Ženska je taka stvar,
ni ji dovolj nikdar, ne, ne, ne.
Nikdar ji nič ni všeč,
vedno zahteva več, daj mi še.
Prst ji pokažeš le,
zgrabi za roko te, to ne gre.
Ko pa izčrpan si,
k drugemu odleti, kam, Bog ve.

Tvoj avto bi rada imela, da bi bil vedno moj,
tako za volan bi prijela, če bo joj, naj bo joj.
Ti "drugo" jaz "tretjo" bi dala, bencina je v tanku dovolj,
naj plava vsa zemlja pod mano, četudi bo kak karambol.

Moški pa žrtve smo,
ženam udvarjamo, kar se da,
kupiš ji kar želi,
kar hoče, vse dobi, ja, ja, ja.
Ko ji ni avto všeč,
zopet zahteva več, kaj bo zdaj,
tam je pilot močan,
vozi svoj aeroplan, daj, daj, daj.

Še tvoj aeroplan bi imela, ki gre visoko v zrak,
kot jezdec na njega bi sela, naj zleti pod oblak.
Kako je na stroju veselo, ko dviga se in ko drči,
zelo bi me pa zbolelo, ko pade in ko obstoji.

V načrtu je bila še opereta Hiša ob ribniku. S tem, ko je bil g. Josip PETRUN odstavljen z mesta ravnatelja, je vsa igralska dejavnost v kraju zamrla.

(o tem sta nam pripovedovala g. Feliks MAURIČ in g. Štefan ŠIKER)

5. 3. SPOMINI IGRALCEV

Gospod Štefan ŠIKER nam je pripovedoval o zanimivih dogodkih iz igre Planinska roža, ki so se pripetili na posameznih gostovanjih v različnih krajih.

Dogodek iz Lenarta

Pred predstavo so posedeli v gostišču Vindiš. Postreženi so bili s kislim vinom. Na račun tega sta si dva igralca (humorista) vpletla v dvogovor pred igro kar svoj tekst: "V Lenart Planinske rože ne bo, ker v toti vaški gostilni točijo namesto vina toko kislico, da če bi jo kazi na rep vlil, se sedn let ne bi pojala".

Dogodek iz Hoč

Ko se je začelo drugo dejanje, se bi moral na odru pojaviti direktor gledališča (g. KLAMFER). Sluga ga je klical po telefonu, vendar se ni odzval. Igralec FELDIN se je spomnil, da ga je nazadnje videl v vaški gostilni pri Divjaku. Skočil je ponj. Našel ga je stoječega na mizi, kjer je dirigiral vaškim fantom in pel besedilo iz Planinske rože. G. FELDIN ga je potegnil z mize, kar pa Hočanom ni bilo všeč, zato bi skoraj prišlo do pretepa. Ko se je vrnil na oder je odigral svojo vlogo dalje. Na srečo občinstvo ni ničesar opazilo, da je bilo kaj narobe.

Dogodek v Vuhredu

Gospod Maks WOLFGRUBER je igral vlogo pravnika, z velikimi očali in aktovko. Bil je zastopnik filmskega podjetja SILVAN. Imel je vlogo, da prepove pesem Planinska roža, ker je plagiat (kopirana). Pred predstavo je malo popil, zato ni hotel na oder. Gospod LOVŠE je bil že pripravljen, da nastopi namesto njega. V tistem trenutku pa je prišla ga. LOVŠE in mu prislolila krepko klobuto. To ni pričakoval. V trenutku se je streznil in normalno odšel na oder in odigral svojo vlogo.

Gospod ŠIKER nam je posodil ohranjen tekst Planinske rože v celoti, ki jo imamo na vpogled.

“Sodeloval sem v vseh pevskih zborih, ki so delovali po vojni. Veselje do petja in igranja me je zapeljalo tudi med igralske vrste. Vseh dogodkov se rad spominjam. Še danes se aktivno ukvarjam s petjem v moškem pevskem zboru Gozdar”, je povedal g. Štefan ŠIKER.

Gospod Feliks MAURIČ nam je povedal: “Igralec in pevec sem bil od mladih let naprej. To sem počel z velikim veseljem in počnem še danes, saj še vedno pojem v moškem pevskem zboru Gozdar.

Z veliko žalostjo pa se spominjam dogodkov zaradi katerih so odstavili g. PETRUNA, saj je od takrat dalje zamrlo tako dejavno igranje v našem kraju”.

Gospod MAURIČ nam je posodil ohranjeno celotno besedilo in note za igro VASOVALCI, ki je prav tako na vpogled.

V. DISKUSIJA

Pri našem raziskovalnem delu smo zbirali podatke predvsem iz ustnega izročila, pri ljudeh v našem kraju. Prav zato smo se odpravili do še živečih krajanov, ki so takrat kakorkoli delali v kulturi. Po pripovedovanju le teh, smo ugotovili, da se dogodkov iz teh časov prav vsi spominjajo z velikim veseljem. Ponosni so, da so imeli možnost sodelovati v igralskih skupinah in igralsko udeleževati izključno ljubiteljsko. Veseli so bili, da se danes še kdo zanima za takratne čase.

Z občudovanjem smo opazovali njihov vesel izraz na obrazu, ko so se pogovarjali z nami. Ob prijetnih spominih so jim oči kar žarele in se večkrat tudi orosile.

Veseli smo tudi mi, da smo jih videli tako srečne.

Pri izbiri raziskovalne naloge in pri samem zbiranju podatkov na terenu, smo strmeli za tem, da bi nam uspelo ohraniti resnico o kulturnem življenju naših krajanov in da ne bi odšla v pozabo z njihovim odhodom k večnemu počitku.

VI. LITERATURA

- Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste bili pripravljeni z nami sodelovati in nam kakorkoli pomagati, da smo našli dovolj pomembnih podatkov o kulturni preteklosti v našem kraju. Vse to nam je omogočilo, da smo v eno pomembno poglavje k pregledu kulturnih dogajanj v Lovrencu na Pohorju v preteklosti. S skupnimi močmi smo orisali vpogled v preteklost, ki je že močno tonila v pozabo.
- Lovrenc na Pohorju skozi stoletja 1091 - 1991
 - Šolska kronika
 - Župnijska kronika

HVALA VAM

Posebej se zahvaljujemo še:

- gospe Hildi LADINEK za svetovanje pri pripravi raziskovalne naloge
- gospe Vanji OSOVNIKAR za prepisovanje naloge
- gospodu Božu FORNEZZIJU za vezavo naloge

VII. ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste bili pripravljeni z nami sodelovati in nam kakorkoli pomagati, da smo prišli do pomembnih podatkov o kulturni preteklosti v našem kraju in s tem pridali še eno pomembno poglavje k pregledu kulturnih dogajanj v Lovrencu na Pohorju v preteklosti..

S skupnimi močmi smo orisali vpogled v preteklost, ki je že močno tonila v pozabo.

3. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- BELE VRTNICE

HVALA VAM

4. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- BELA CIGANKA

5. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- KRISTOSOVO TRPLJENJE - PASIJON

Posebej se zahvaljujemo še:

6. VABILO NA PREDSTAVO IGRE

- gospe Hildi LADINEK za svetovanje pri pripravi raziskovalne naloge
- gospe Vanji OSOVNIKAR za prepisovanje naloge
- gospodu Božu FORNEZZIJU za vezavo naloge

izbranim sogovornikom

PRILOGE

1. VASOVALCI - naslovna stran glasbene šaloigre
2. VASOVALCI - navedba izvajalcev - solistov
3. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- BELE VRTNICE
4. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- BELA CIGANKA
5. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- KRISTOSOVO TRPLJENJE - PASIJON
6. VABILO NA PREDSTAVO IGRE
- ŽENITEV
7. VPRAŠANJA, ki smo jih v pogovoru zastavili izbranim sogovornikom
na terenu

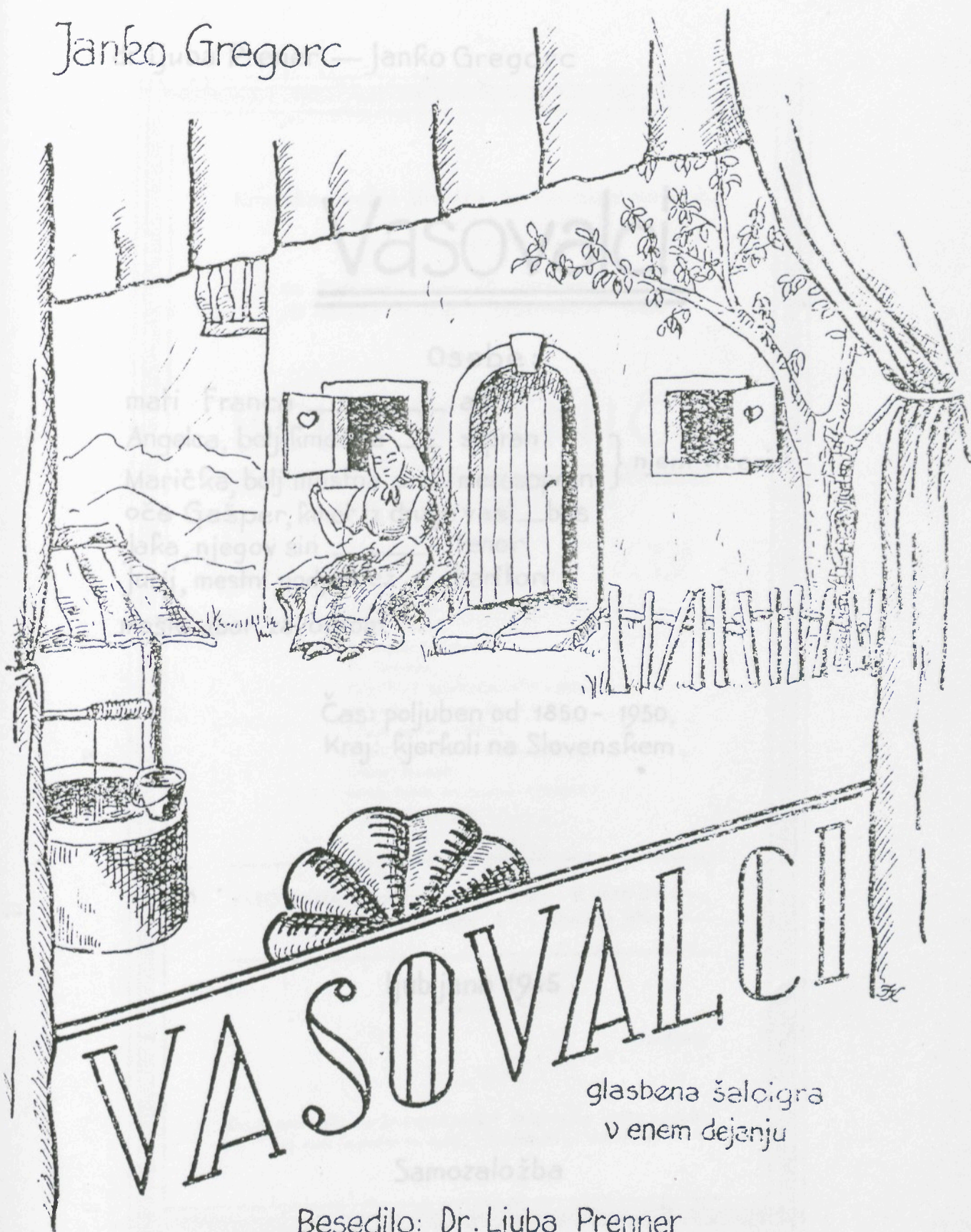
VASOVALCI

glasbena šaloigra
v enem dejanju

Besedilo: Dr. Ljuba Preiner

Ljubljana 1951

Janko Gregorc

glasbena šaloigra
v enem dejanju

Besedilo: Dr. Ljuba Prenner

Ljubljana 1951

dr. ljuba Prener — Janko Gregorc

Vasovalci

Osebe:

mati Franca _____ alt
Angelca, bolj kmečka _____ sopran
Marička, bolj mestna _____ mezosopran } njeni hčeri
oče Gašper, kmet iz druge vasi _____ bas
Jaka, njegov sin _____ tenor
Jurij, mestni podjetnež _____ bariton
moški zbor za odrom

Čas: poljuben od 1850 - 1950.

Kraj: kjerkoli na Slovenskem.

VSTOPNINA: Sedaži: I. vrsta Din 8 —, II. vrsta Din 6 —,
III. vrsta Din 4 —, stojala Din 3 —

Ljubljana 1945

odbor

Društvena knjižnica je v maloprodaji - Oglavite jo vsake nedelje
po roki in parni sv. mali - Društveno je vsakomur

Samozaložba

Kmetško bralno društvo Sv. Lovrenc na Poh.

v prizori

na Štefanovo, dne 26. decembra 1931
ob 15. (3.) uri pop. v društvenem domu

igro

BELE VRTNICE

SLIKA IZ ŽIVLJENJA V ŠTIRIH DEJANJIH

OSEBE:

Alma Plavec, vdova tovarnarja

Leon, njen sin

Debeljak, knjigovodja

Dr. Dobrota

Peter Polž, gostilničar »Pri vranik«

Amanda, njegova žena

Hilda, njena vnukinja

Vijem, gozdar, Hildin zaročenec

Gosar, skopuh

Beika, hišna pri gospej Plavčevi

Kristina, sobarica

VSTOPNINA: Sedeži: I. vrsta Din 8.—, II. vrsta Din 6.—,
III. vrsta Din 4.—, stojišča Din 3.—

K obilni udeležbi vabi

odbor

Društvena knjižnica je v mežnariji - Odprta je vsako nedeljo
po rani in pozni sv. maši Dostopna je vsakomur

Kmetško bralno društvo Sv. Lovrenc na Pohorju

dne 18., 19. in 25. marca 1934

v prizori

v nedeljo, dne 5. novembra 1933 v dvorani
Društvenega doma romantično igro

Bela ciganka

Igra je čudovito lepa. Ima štiri dejanja,
predigro in spremembo v tretjem dejanju

Začetek ob 15. uri
(ob treh popoldne)

Vstopnina:

I. vrsta Din 8⁻, II. vrsta Din 6⁻, III. vrsta Din 4⁻,
stojišče Din 3⁻

Vljudno vabljeni!

Kmetsko bralno društvo Sv. Lovrenc na Poh.

vprizori

dne 18., 19. in 25. marca 1934

KRISTUSOVO TRPLJENJE PASIJON

v 8 slikah (dejanjih) v Društvenem domu ob 3^h popoldne

Vse osebe nastopajo v starih rimskih in judovskih oblekah. — Predprodaja vstopnic v kaplaniji; za predstavo dne 19. marca 1934 tudi v Puščavi pri g. organistu, v Ribnici v gostilni Petrun

Cena vstopnic: I. vrsta Din 8.-
II. vrsta Din 6.-, stojišče Din 4.-

Po posameznih slikah se ne ploska

Prijazno vabimo

Ali ste že naročeni na »Nedeljo?« Vsak mesec ima kat prilago »Kranika župnije Sv. Lovrenc na Poh.« Na željo jo Vam prinašamo na dom. Naročajte knjige družbe sv. Mohorja
Za Din 20.- šest lepih knjig

Kmetško bralno društvo Sv. Lovrenc na Pohorju

Vaše blagorodje!

Kmetško bralno društvo Sv. Lovrenc na Pohorju Vam želi
srečno in blagoslovljeno Novo leto 1934. Obenem Vas
vljudno vabi na praznik Sv. Treh Kraljev v Društveni dom

kjer vprizori

ob 15. uri (ob treh popoldne)

svetovnoznano veseloigro

„ŽENITEV“

Igra ima troje dejanj. Spisal jo je znameniti ruski pisatelj Gogolj.

Vstopnina:

1. vrsta Din 8.—, 2. vrsta Din 6.—, 3. vrsta Din 4.—,
stojišče Din 3.—.

Naročajte in čitajte »Nedeljo«. V cerkvi jo lahko dobite vsak
dan za 50 para.

VPRAŠANJA

01. Kdaj ste pričeli z igranjem?
02. Ali se spominjate začetkov igralske dejavnosti?
03. Kdo je bil ustanovitelj igralskih skupin?
04. Kje ste imeli vaje za igre?
05. Kako so izgledale priprave za igre?
06. Kdo je igre režiral?
07. V katerih igrah ste sodelovali?
08. Katera vloga vam je bila najljubša? Zakaj?
09. Ali se mogoče spominjate dobesednega teksta iz kakšne igre?
Dovolite, da vas posnamemo?
10. Kako se spominjate dogajanj po predstavah?
11. Ali ste imeli prišepetovalca? Kdo je bil?
12. Kje ste dobili oblačila za predstave?
13. Kdo je skrbel za sceno - kulise?
14. Kdo je skrbel za razsvetljavo in glasbo?
15. Zakaj ste se vključili v igralske skupine?
16. Ali imate ohranjene fotografije odigranih iger?
17. Ali imate ohranjen kakšen tekst iz vaših vlog?
18. Ali ste nam pripravljeni to ohranjeno gradivo posoditi ?
Dobesedno zapiši zanimivo pripoved!

KNJIŽNICA PEDAGOŠKE FAKULTETE

D 93/94
KULTURA

199602091

UNIVERZA V MARIBORU

COBISS